॥ अथाष्टमोऽध्यायः ॥

शुक उवाच ॥ हरितो रोहितसुतश्चम्पस्तस्माद्विनिर्मिता ।
चम्पापुरी सुदेवोऽतो विजयो यस्य चात्मजः ॥ १ ॥
भरुकस्तत्सुतस्तस्माद्वृकस्तस्यापि बाहुकः ।
सोऽरिभिर्हृतभूराजा सभार्यो वनमाविशत् ॥ २ ॥
वृद्धं तं पञ्चतां प्राप्तं महिष्यनुमरिष्यती ।
और्वेण ज्ञानतात्मानं प्रज्ञावन्तं निवारिता ॥ ३ ॥
आज्ञायास्यै सपत्नीभिर्गरो दत्तोऽन्धसा सह ।
सह तेनैव संजातः सगराख्यो महायशाः ।
सगरश्चक्रवर्त्यासीत् सागरो यत्सुतैः कृतः ॥ ४ ॥
यस्तालजङ्घान् यवनान् शकान् हैहयबर्बरान् ।
नावधीद्गुरुवाक्येन चक्रे विकृतवेषिणः ॥ ५ ॥
मुण्डान् श्मश्रुधरान् कांश्चिन्मुक्तकेशार्धमुण्डितान् ।
अनन्तर्वाससः कांश्चिदवहिर्वाससोऽपरान् ॥ ६ ॥
सोऽश्वमेधैरयजत सर्ववेदसुरात्मकं ।
और्वोपदिष्टयोगेन हरिमात्मानमीश्वरं ॥ ७ ॥
तस्योत्सृष्टं पशुं यज्ञे जह्राराश्वं पुरंदरः ।
सुमत्यास्तनया दृप्ताः पितुरादेशकारिणः ।
हयमन्वेषमाणास्ते समन्तान्न्यखनन् महीं ॥ ८ ॥